

"Adam Opel"

Denne bilen har sikkert en mer nøyaktig modellbetegnelse, men den har alltid hatt, og lystret, navnet "Adam". Den har hatt to eiere på sine 72 år, og etter hvert kan det være vanskelig å skjelve mellom ekte sannheter om bilen og "sannheter" som er blitt til underveis. Det er f.eks. mulig at kjøpmann Skulleruds påstand om at "Adam går opp slette veggen" er litt overdrevet, men det var jo han som kjente bilen best, så... Ingen er iallfall i tvil om at han virkelig ble tilbudt en ny Opel Kaptein i bytte med den i Sverige på 60-tallet. Fru Skullerud likte forresten mindre og mindre turene til Sverige, for det ble så mye oppstuss rundt bilen.

Historien begynner i 1922 da kjøpmann Andor Skullerud på Matrand drar til hovedstaden for å kjøpe Opel hos Gustav Thrane Steen. Bilen kostet visstnok 10 000 kr, og den prisen lå høyt over det en måtte ut med f.eks. for en T-Ford. Hele sjåføropplæringen besto i at en kar fra Thrane Steen fulgte kjøperen hjem og kom med gode råd underveis.

Dermed var Adam vel plassert i Eidskog, og der har den hatt basen siden. Kjøpmann Skullerud var også representant for flere firmaer, og bilen ble brukt til mange lange turer oppover dalførene på Østlandet, også på vinteren. Derfor ble girspak og håndbrems flyttet inn i kupéen, men de er senere flyttet ut igjen. Bilen ble også brukt til lengre ekskursjoner som til Trondheim og Bergen, noe som ga grunnlag for historier som den om tåka i Tokagjelet som var så tett at sønnen måtte gå foran og bokstavelig talt vise vei.

Å få start på bilen om vinteren var litt av et prosjekt i seg selv. Vann til radiatoren ble varmet opp på svartovnen på kjøkkenet og båret ut i garasjen. Resten av familien fulgte med fra kjøkkenvinduet og ventet på røykskya som fortalte at "Nå har'n Adam starta" - igjen.

Men særlig ble bilen brukt i Eidskog, hvor den fortsatt går under betegnelsen "Skullerudbilen". Etersom Skullerud selv ble eldre utover 60-årene ble aksjonsradiusen redusert, og etter å ha eid og kjørt bilen i nærmere 50 år, ga han bilen til barnebarnet Aage Træffen. Bilen har vært lite på veien siden, men vi sørger for å ha den i sving hver sommer. Og har Adam hatt bare to eiere, har den også hatt bare to mekanikere: Kristian Repseth på Skotterud (det er nok hans fortjeneste at bilen har overlevd i så god stand) og, i seinere år, Jon Reiersen på Matrand. Jon var for resten med som liten gutt også, bl.a. da Repseth hentet batteriene om høsten og kom med dem igjen om våren - et sikkert vårtegn.

Bilen har vært godt holdt hele tiden, og den har aldri vært restaurert. Adam bærer preg av å ha vært brukt, og velvillige barnebarns innsats med malekost på 50-tallet synes ennå. Dette er med på å gi bilen særpreg, og det ville være synd å restaurere den fra bunnen av nå. Neste prosjekt er ny kalesje og nye dekk, slik at den fortsatt har preg av å være en bil som kan brukes.